

VII

me nō iuuante vt essent: vel nō nutriēte
ea: aut abstrahente eis auxilium meum.

Peccauit etiā p̄tra ea dñe deus me⁹ vl
nō p̄gaudendo eis vl tibi: quo actore fie
bat: ḡfas nō agendo p̄ eis. Et vt vnum
dicā: delicta mea d̄s intelligit: nisi tu cui⁹
ocul⁹ solis oīa nuda ⁊ apta sunt. Corā q̄
null⁹ est infern⁹: ⁊ null⁹ est opimentum
p̄ditioni. Nō em̄ sunt tenebr̄e neq; um
bra mortis vbi se abscondāt q̄ opantur
iniq̄tate. Abscondāt inq; ab aspectu lu
cidissimo oculorū tuorū. A me siquidem
abscondita sūt mala mea p̄pter imēstratē
⁊ inumerositatē suā q̄ cor meū obeca
uerūt ⁊ meip̄m mihi abscondērūt vt p̄di
xi. Op̄⁹ em̄ erā impietate ⁊ iniq̄tate mea:
⁊ p̄pter hoc ignor⁹ sū ⁊ abieci⁹ mihi p̄st.

**Allegatio clementie dei.
Capitulum. VII**

Is ita propositis

⁊ narratis: ⁊ ordinata sic atq;
cōpleta tanq; narratione facti
qm̄ reuera narratio est factoz: q̄tia facta
peccata ⁊ vitia vel esse vel dici p̄nt. Alle
gabo cam̄ meā an̄ tribunal misericordis
simi iudicis: ⁊ qualr̄ allegāda sūt ⁊ iustifi
canda iuxta mandatū ipsi⁹ qd̄ p̄ Esaiay
edidit dicēs. Narra se qd̄ habes vt iusti
ficeris. Q̄ si q̄s dixeris: q̄ reo p̄fesso de
maleficio vel maleficijs: null⁹ est vltra
loc⁹ eidē aliqd̄ dicēdi ad iustificationē
cāe sue: imo sola sn̄ia p̄dēnationis ei⁹ ex
pectāda est: vt id iura testant. Rūdeo
in hoc q̄ etiā in iudicij secularib⁹: reis
p̄fessis loc⁹ ē clemētie: p̄ quā leniunt̄ pe
ner: etiā venie siue miscōie p̄ quā iterdū
oīno ignoscit. Nō em̄ possibile ē verā eē
miscōiam que iusticiā oīmode enacuat.
Nec verā iusticiā: q̄ miscōiaz totaliter ex
cludit. Miscōie nanq; x̄rus est iusticia:
⁊ iusticie lumē miscōia: sicut dicit Aug⁹
Qua p̄pter in firma est mīa: quā iusticie
x̄rus nō firmauerat. Et tenebrosa mis
ericordia: quā iusticia non illustrauerat.
Prop̄ hoc dicit p̄pha. Corripier me iust⁹
in miscōia: qm̄ ⁊ iuste miserēdū ē: ⁊ mise
ricorditer iudicandū. Sicut est culpabi
le est iniuste misereri: sic ⁊ dānabile imi
sericorditer iudicare: p̄sertim cū ipsa ve
ritas in euāgelio dicat. Estote misericor
des sicut ⁊ p̄f̄ v̄ celestis misericors ē. Et
vnumq; p̄tineat in ira sua misericordias

suas: sicut in ps̄. scriptū est. B̄t̄is autem
Gregori⁹ illud lucid⁹ affirmat: dicens.
q̄ zeli sc̄i districtio de miscōie d̄tute ne
cesse est vt ardeat ac clarescat: sicut cōte
stat⁹ est Cōstantin⁹ ille romanorū impa
ror inq̄ens. Qm̄ romani imperij digni
tas d̄ fonte nascit̄ pietatis: p̄pter qd̄ ⁊ re
ges inungunt̄ cū in regni honorē ⁊ offi
cium sublimant̄: vt sc̄iāt esse sibi regale
officiū impositū: ex diuine bonitatis mi
seratione: p̄pter defendēdos iniuste op
p̄sitos: miscōieq; eē mistros ⁊ etiā debito
res. Sciendū aut̄ tibi est q̄ p̄fessio rea
tuum in secularibus iudicijis reis obesse
p̄uenit ad penam. An̄ tribunal d̄o dei
miser̄atoris oīm: nō solū nō obest ad pe
nam: imo etiā p̄dest ad veniā. Dicat
igit̄ p̄fidēter corā iudice deo: siue p̄fe
sericordiaz siue ipsi deo ac d̄no n̄ro iesu
q̄ fact⁹ ē nobis a deo miscōia ⁊ iusticia.
Quia confessio oīm malorū meorum que
feci ⁊ facio: facit mihi ius obtinēdi mis
ericordiā apud te d̄ne mie. Hec est lex
⁊ statutū curie tue quā p̄mulgasti p̄ os
Salomonis dicēs. Qui abscondit scelera
sua nō diriget. qui d̄o relinq̄rit ⁊ p̄fessus
ea fuerit miam p̄sequet̄. Per hāc legem
obtinuit in p̄stozio tuo rex dauid mīaz
imo qd̄ plus ē ⁊ longe mai⁹: p̄ solū p̄fessi
onis p̄positū: sicut ipsemet testat̄ dicēs
Dixi p̄t̄ebor aduersus me iniusticiā meā
d̄no: ⁊ tu remisisti impietate peccati mei
Si igit̄ hoc potuit apud mīam tuā p̄po
situm p̄fessionis: vt remissionē impetra
ret rāto peccatori: q̄to forti⁹ hoc efficit̄
mihi ipsa p̄fessio: quā corā te aduersum
meip̄sum facio. Ampli⁹ qd̄ aliud cōfi
tendo ⁊ me accusando corā te facio: q̄
ius tuū ⁊ p̄tra meip̄sum p̄sequor ⁊ iniu
sticiā meā exequor. Accusatio em̄ ⁊ testi
ficatio p̄tes iudicij sunt due: ⁊ tertia est
p̄dēnatio: quā ⁊ ego p̄tra meip̄sum nō p̄
tereō: d̄n̄ memetip̄sum reū mortis eterne
corā te p̄nicio. Et hec oīa: in dubitāter
iuste facio: in hoc q̄ iust⁹ sum. Qua p̄pter
cū ira p̄t̄eor: iudiciū iustū facio de me
ip̄so: ⁊ iusticiā tuā p̄tra memetip̄m exequor
⁊ iuste ius tuum hoc modo p̄sequor. Iu
stus igit̄ efficitur: ⁊ p̄pter hoc iustificor
cor sic corā te. Iusto aut̄ nō p̄dēnatio lz
absolutio pot⁹: ⁊ remuneratio debet̄ in
p̄stozio tuo. Sn̄iaz q̄ absolutiois a te
iustissimo: misericordissimoq; iudice: nō
merito mihi deberi dico. Ampli⁹ uō

Gregorius

6

Proa. 28. b

Ps. 31.

p

Ps. 18.

Ps. 72.

Ps. 43. b.

Aug.

Ps. 140.

Luc. 6. f.